

᾿φιπέλους! Τὸ μαρτύριο γὰρ τὸ νιό εἶχε τελιώσει.

Ἄχ...

Σύγκαίρῃς ὅμως ἡ μάννα του ψιθύριζε :

— Δὲν εἶταν νὰ τῶκα καὶ τοῦτο κορίτσι...

Ἔταν ὁ καινούριος βόγγος, πού ἀρχίζε...

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΚΥΜΑ, ΦΩΣ ΚΑΙ ΜΑ'ΙΣΤΡΑΛΙ

Θάλασσα, βουνό, ἀκρογιαλὶ
καὶ ὅ,τι λαχταρᾷ ἡ ψυχὴ,
τὸ νησί μου δίνει πάλι
μέσ' στὸ μπλάβο του ἀνθογαλὶ
Κ' εἶναι γύρω του ἡ ζωὴ
κῆμα, φῶς καὶ μαῖστράλι
στ' ἀνοιξιάντικο πρωΐ.

Θάλασσα, βουνό, ἀκρογιαλὶ,
καὶ τὸ κῆμα γαλανό
Στὸ γαλάζιον οὐρανὸ
κῆμα, φῶς καὶ μαῖστράλι
κ' εἶναι θάλασσο ἢ πνοή
ἀπ' τοῦ πεύκου τὸ κανάλι
στ' ἀνοιξιάντικο πρωΐ.

Θάλασσα, βουνό, ἀκρογιαλὶ,
πεῦκα γύρω, καὶ πανὶ
κόκκινο στὸ περιγιαλὶ.
Μοσκανάσα πρῶνῃ
σὰν ρουμάνια, κ' ἡ καρδιά,
σὺν ξανθῇ, ἀπλωτῇ ἀμμουδιά,
στοῦ ἡλίου μέσ' τὴν ἀγκάλῃ.

Θάλασσα, βουνό, ἀκρογιαλὶ
καὶ ὅ,τι λαχταρᾷ ἡ ψυχὴ,
τὸ νησί μου δίνει πάλι
μέσ' στὸ μπλάβο του ἀνθογαλὶ
Κ' εἶναι γύρω του ἡ ζωὴ
κῆμα, φῶς καὶ μαῖστράλι
στ' ἀνοιξιάντικο πρωΐ.

Μούζικι (Σαλιμίννας)

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΕΙΠΕΣ

Στὴ μνήμη τῆς Ἀφροδίτης μου

Περνώντας ἀπ' τὴν πόρτα σου, δὲ σ' εἶδα
Νὰ μοῦ γελᾷς μὲ τὸ χλωμό σου προσωπάκι,
Τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα μὲν ἀχιτίδα
Λὲ μοῖστειλαν· καὶ τὸ μικρὸ σου στοματάκι

Τὸ ὄγκο καὶ κόκκινο σὰν αἱματοσταλίδα,
Δὲ μοῦπε σὰν καὶ πρῶτα: «ἔλα λιγάκι!»
Ἴβλειπες, φίλη! καὶ τῆς θλίψης ἡ σφραγιδα
Βάραινε τὸ φτωχό σου τὸ σπατάκι.

Ἄχ, ἡ ἀρρώστεια ἡ κακὴ, πού σ' ἔχει στελεῖ
Στὸ σκοτεινὸ τοῦ Χάρου τὸ βασίλειο,
Καὶ μένανε θὰ μ' ἀγκαλιάσει ἓνα δελτι,

Καὶ θὰ κλείστουν τὰ μάτια μου στὸν ἥλιο!
Καὶ τότε στὴ ζωὴν ἐκεῖ, τὴν ἄλλη,
Περμένε με μ' ἀνοιχτὴν ἀγκάλῃ...

Γιάννης, 21.11.20

ΑΓΓΕΛΟΣ Σ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΣ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,, ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

ΣΜΥΡΝΗ, 30 τοῦ Ἀπριλίου... Μέ ὅλη τὴν πολεμικὴ κατάσταση, ἐδῶ, στὴ Σμύρνη, δὲν ξεχνᾶμε καὶ τὴ φιλολογία. Ὁ «Ὁμιλος τῶν Φιλοτέχνων» πού προεδρεύεται ἀπὸ τὸν ποιητὴ Ἄγγελο Σημηριώτη, μὲ τίς «Φιλολογικὲς βραδιές» του, πού μ' ἐπιτυχία οργανῶνται, κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας γιὰ τὰ γράμματα, καὶ δημιουργεῖ, μπορεῖ νὰ πεῖ καιεῖς, μιὰ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα, πού θεωρεῖται πιά ὀχι στολίδι ἀλλὰ ἀνάγκη καὶ ἑκάστη κοινωνίας πολιτισμένης, ὅπως μπορεῖ νὰ καυχίεται πὼς εἶναι ἡ κοινωνία τῆς Σμύρνης.

Προχίτες, Τετάρτη βράδι, στίς 28 τοῦ Ἀπριλίου, ὁ «Ὁμιλος τῶν Φιλοτέχνων» ἔδωσε τὴ «φιλολογικὴ» του βραδιά στὸ μέγαρο τοῦ «Λαϊκοῦ Κέντρου». Μέσα στὴν εὐρύχωρη σάλα του, γεμάτη ἀπὸ φιλότεχνους νέους καὶ ἡμορφες Σμυρνωτοπούλες, ἀπόγγειλε ὁ ποιητῆς Γιάννης Στογιάννης τὸ «Καλύδι» του καὶ ἄλλοι τραγοῦδια του, ἡ δ. Μανούσου τὴ «Λήθη» τοῦ Μασίλη, ὁ λογοτέχνης Σὺλβιος κίτι δικὰ του καὶ ὁ ποιητῆς Ἄγγελος Σημηριώτης τραγοῦδια του. Τῆς «φιλολογικῆς βραδιάς» ὅμως ἡ ἐπιτυχία εἶταν ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἀθηναίου ποιητῆ καὶ ταχτικῶ συντάκτη τοῦ «Νουμᾶ» κ. Πάνου Δ. Ταγκόπουλου, πού τώρα βρίσκεται, περαστικός, στὴν πόλη μας ὡς ἐφεδρὸς λοχίας τοῦ πυροβολικοῦ. Τὸν κ. Ταγκόπουλο μᾶς τονὲ παρουσίασε ὁ πρόεδρος μας μὲ λίγα ἐνθουσιώδη λόγια, κ' ἔπειτα τὸν ἀκούσαμε νὰ μᾶς ἀπαγγέλλει ἀπὸ τὸ βῆμα, κίτε κίτεροκοροτοῦμενος, ὀχτάστιχα τοῦ Παλαμᾶ ἀπὸ τίς «Ἐκαστὸ φρονέ» καὶ τραγοῦδια δικὰ του, τὴν «Ἄτικη», τὴ «Ἀργὰ τὴ νύχτα», τὰ «Ἐλάτια» καὶ ἄλλα. Ἀπὸ τὴ ἡ «φιλολογικὴ βραδιά» τοῦ Ὁμιλοῦ θὰ μᾶς μείνει ἀλησιμόνητη, ἀφοῦ εὐτυχῆσαμε νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ κ' ἓναν ἀπὸ τοὺς ταχτικὸς συντάχτες τοῦ ἀγαπημένου μας τοῦ «Νουμᾶ».

Ὁ κ. Ταγκόπουλος μᾶς ὑποσχέθηκε, πὼς, ἂν μείνει λίγες μέρες ἐδῶ, θὰ μᾶς μιλήσει σὲ μιὰ «Φιλολογικὴ βραδιά» γὰρ τὸ ἔργο τοῦ μεγάλου μας ποιητῆ Κωστῆ Παλαμᾶ.

ΣΜΥΡΝΙΟΣ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Κόψτε μου ἐλάτια στὸ βουνό καὶ κερκαίτες στὸν κάμπο,
νὰ στήσω τὸ καλύδι μου, γιὰ νὰ μοσκομυρίζει,
νὰ στήσω τὸ καλύδι μου κατὰ κρη τᾶγγριου βράχου,
νὰ μὲ ξυπνᾷν τὰ κύματα καὶ νὰ μ' ἀποκοιμίζουν.

Κι ὄνταν θὰ γέρονε στὸ γιαιλό, νὰ σβῆσει, τοῦ ἡλίου ἡ
(σφαῖρα,

νὰ σιάζω τὸ τραγοῦδι μου σὲ καλαμοῦ φλογέρα
νὰ λέω γιὰ τᾶστρα, πού περνᾷν, γιὰ τὰ πουλιὰ, πού
(φεύγουν,

νὰ λέω γιὰ τὴν ἀγάπη μου, πού γέρασε μαζί μου,
καὶ νὰ γροικᾷν τὰ λόγια μου συλλογισμέν' οἱ βράχοι...

Παρίσι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ